

prima instanță - L. Ursu,  
instanța de apel –D. Manole, Ș. Niță, A. Bostan,

## ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,  
judecători

Svetlana Filincova  
Maria Ghervas, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Agenția Națională Transport Auto și Centru Național Anticorupție,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țaranu Mihail împotriva Agenției Naționale Transport Auto, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la serviciu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, prin care s-a respins apelurile declarate de către Centru Național Anticorupție și Agenția Națională Transport Auto și s-a menținut hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 08 iulie 2015,

### c o n s t a ț ă:

La 12 ianuarie 2015 Țaranu Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale de Transport Auto, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție în care a solicitat declararea ca fiind contrar legii a modului de desfășurare a anchetei de serviciu, ca act și operațiune și anularea ordinului Agenției Naționale Transport Auto nr.154-p din 24 decembrie 2014 privind concedierea lui Țaranu Mihail , cu dispunerea repunerii sale în funcția anterior ocupată și anume Inspector Principal Direcția control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele, începînd cu 24 decembrie 2014.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul Agenției Naționale Transport Auto nr.154-p din 24 decembrie 2014 a fost concediat din funcția de Inspector principal Direcția control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele, începînd cu 24decembrie 2014, în baza art.86 al.(1) lit. z) Codul muncii și art.6 al. (2) lit. a), art.16 al.(2) din Legea privind testarea integrității profesionale nr.325 din 23 decembrie 2013.

Indică reclamantul că angajatorul ca motiv de concediere a relevat Raportul Centrului Național Anticorupție nr.06/4-07 din 27 noiembrie 2014 privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale, înregistrat la Agenția Națională Transport Auto la 28 noiembrie 2014 nr. 01/12154, în perioada 18 septembrie 2014-30 noiembrie 2014. Centrul Național Anticorupție a desfășurat activitatea de testare a integrității profesionale în privința inspectorilor Direcției în care activează, în conformitate cu Legea privind testarea integrității

profesionale nr.325 din 23 decembrie 2013.

Testarea a stabilit, că dânsul și colegul de serviciu, Ceban Ion, în perioada efectuării testării integrității profesionale, aflându-se la serviciu, au acceptat suma de 200 lei, transmisă de testor în mîna agentului public Ceban Ion, pentru trecerea unui camion cu încărcătură, greutatea căruia depășește normele stabilite de legislația în vigoare.

Astfel, acțiunile sale au fost interpretate ca acte de corupție, acte conexe corupției și fapte de comportament corecțional, prin ce ar fi încălcat prevederile art.6 al.(2) lit. a) din Legea privind testarea integrității profesionale nr.325 din 23 decembrie 2013.

Menționează că descrierea abaterii ce i se aduce nu cuprinde concret acțiunile sale ce ar indica la existența factorilor coruptibili. Raportul Centrului Național Anticorupție face trimitere la lit. a) din art.6 al Legii privind testarea integrității profesionale, care, la rîndul său, operează cu noțiunile de (1) acte de corupție, (2) acte conexe corupției și (3) fapte de comportament corupțional, fără a cuprinde forma pe care pretinsa abatere o cuprinde.

La 19 decembrie 2014 colaboratorii Centrului Național Anticorupție au prezentat conducerii și colaboratorilor Agenției Naționale Transport Auto înregistrările audio-video raportate la încălcările depistate în timpul efectuării testării, înregistrările se referă la una din zilele de efectuare a testului de integritate profesională, cînd se afla în salonul microbuzului de serviciu, îndeplinind formularele la calculator pentru un camion supus controlului.

Relatează reclamantul, că nu a primit bani de la testator, situația denotă că pretinsa încălcare nu a existat, informația acumulată de testor este irelevantă, iar concluziile Centrului Național Anticorupție despre comportamentul său se bazează pe o interpretare excesivă și eronată a circumstanțelor.

Ordinul de concediere conține relatarea că la 01 decembrie 2014 a fost organizată o ședință de lucru cu participarea a doi colaboratori ai Centrului Național Anticorupție și angajaților Direcției, cărora le-au fost înmânate extrase din raportul Centrului Național Anticorupție, iar la 19 decembrie 2014 în cadrul ședinței cu participarea reprezentanților Centrului Național Anticorupție au fost prezentate materialele video-audio privind testarea integrității profesionale.

Angajatorul s-a limitat doar la faptul prezentării materialelor video-audio, fără a se face descrierea concretă a acțiunilor sale, fixate în înregistrări.

După vizionarea înregistrărilor reclamantul a solicitat reprezentantului Centrului Național Anticorupție să-i explice în ce a constatat ilegalitatea acțiunilor sale și sub care noțiune din art.6 lit. a) din Legea privind testarea integrității profesionale cade, la care i s-a răspuns că Centrul Național Anticorupție doar a petrecut testul, iar existența sau lipsa abaterii disciplinare o va decide comisia disciplinară a Agenției Naționale Transport Auto.

Precizează că ordinul conține lipsa argumentării constatărilor la care a ajuns emitentul, ordinul nu dă răspuns la concluzia referitor la conținutul imaginilor prezentate de Centrul Național Anticorupție, limitîndu-se doar la relatarea că la 19 decembrie 2014 au fost prezentate spre vizionare imaginile.

Consideră că abaterea disciplinară nu a avut loc, iar descrierea ei în Raportul Centrului Național Anticorupție este evazivă și fără conținut factologic, iar angajatorul a emis ordinul de concediere fără a constata exact pretinsa abatere disciplinară.

Ordinul de concediere este ilegal ca fiind bazat pe Raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatul negativ al testării de integritate, care la rîndul său este bazat pe o procedură contrară legii.

Susține că, raportul Centrului Național Anticorupție se bazează pe procedura de testare efectuată contrar normelor imperative ale legii și este ilegal, iar pe cale de consecință nu poate fi reținut ca dovadă a pretinsei abateri disciplinare, invocînd art. 7, 22 al Legii

privind testarea integrității profesionale.

Menționează că, dânsul fiind funcționar al Agenției Naționale Transport Auto nu a fost informat sub semnătură despre posibilitatea testării de integritate profesională și nici nu a refuzat semnarea unei astfel de înștiințări.

La 20 decembrie 2014 a depus la Centrul Național Anticorupție cerere privind retragerea Raportului în partea ce ține de persoana sa, iar pe numele conducerii Agenției Naționale Transport Auto a depus o cerere privind încheierea anchetei de serviciu cu refuzul de sancționare disciplinară, însă prin ordinul contestat s-a dispus concedierea sa, fără a se lua în calcul obiecțiile și argumentele pe care le-a indicat.

În temeiul art. 16 din Legea privind testarea integrității profesionale, angajatorul este lipsit de posibilitatea efectuării unei anchete independente și adoptării unei soluții de refuz în sancționarea salariatului, chiar dacă în viziunea angajatorului nu a avut loc abaterea disciplinară.

Reclamantul indică că, i-a fost încălcat dreptul la o investigație efectivă, fost lipsit de posibilitatea adoptării unei soluții la discreția sa, iar salariatul este lipsit de posibilitatea contestării rezultatelor testului de integritate profesională, Legea prevăzând abilitatea contestării doar a hotărârii de sancționare

Astfel, defectuozitatea procedurii ce a stat la baza adoptării actului administrativ a afectat însăși actul administrativ, ultimul cu desăvârșire venind în contradicție cu principiul unei investigații obiective, fiind viciat și el în fond ca derivat dintr-o procedură viciată.

La 10 februarie 2015 Țaranu Mihail prin cererea de modificare a cerințelor a solicitat declararea ca fiind contrar legii, a modului de desfășurare a anchetei de serviciu, ca act și operațiune, care a stat la baza adoptării de către Agenția Națională Transport Auto a Ordinului nr.154/p din 24 decembrie 2014,

- anularea ordinului Agenției Naționale Transport Auto nr.154-p din 24 decembrie 2014 privind concedierea sa, cu repunerea în funcția anterior ocupată, de Inspector Principal Direcția control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele, începând cu 24 decembrie 2014,
- încasarea de la Agenția Națională Transport Auto a salariului mediu lunar ratat în mărime de 12 171,37 lei, începând cu ziua concedierii de 24 decembrie 2014 până la ziua repunerii în funcție

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 08 iulie 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de Țaranu Mihail s-a admis parțial.

S-a anulat ordinului nr.154-p din 24 decembrie 2014 privind concedierea lui Țaranu Mihail emis de Agenția Națională Transport Auto

S-a restabilit Țaranu Mihail la serviciu în funcția de inspector principal Direcția control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele, în cadrul Agenției Naționale Transport Auto.

S-a încasat de la Agenția Națională Transport Auto în beneficiul lui Țaranu Mihail salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 24 decembrie 2014-08 iulie 2015 în sumă de 58517,10 lei.

Cerința privind declararea ca fiind contrar legii, a modului de desfășurare a anchetei de serviciu, ca act și operațiune, care a stat la baza adoptării de către Agenția Națională Transport Auto a Ordinului nr.154/p din 24 decembrie 2014, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Agenția Națională Transport Auto în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1755,51 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 s-a respins apelurile declarate de către Centrul Național Anticorupție și Agenția Națională Transport Auto și s-a menținut hotărârea judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 08 iulie 2015.

La 02 martie 2016 Agenția Națională Transport Auto a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 și a hotărîrii judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 08 iulie 2015, cu emiterea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate de către Țaranu Mihail.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a constatat și elucidat corect circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile expuse sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, soluția fiind adoptată cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Susține că Țaranu Mihail a fost concediat pentru rezultatul negativ al testului de integritate profesională, admiterea în activitatea sa a actelor de corupție, actelor conexe corupției, faptelor de comportament corupțional. Agenția Națională Transport Auto a respectat procedura disciplinară prevăzută de Codul muncii, iar conform art.16 alin.2) din Legea nr.325 și a Raportului Centrului Național Anticorupție a fost obligat să-l concedieze pe Țaranu Mihail.

Indică că instanța de apel eronat a concluzionat că pretinsa abatere disciplinară nu a avut loc, iar descrierea acesteia în raportul Centrului Național Anticorupție este una evazivă și fără conținut factologic, concluziile fiind nejustificate, fără cercetarea probelor video, care demonstrează vinovăția angajatului.

Consideră că concedierea lui Țaranu Mihail a fost legală și temeinică, iar hotărîrilor instanțelor investite cu judecarea fondului sunt emise cu aplicarea eronată a legii materiale.

La 24 martie 2016 Centrul Național Anticorupție a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 și a hotărîrii judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 08 iulie 2015, cu emiterea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate de către Țaranu Mihail, ca nefondate.

În motivarea recursului a invocat că, hotărîrile emise de instanțele ierarhic inferioare sunt emise cu aplicarea eronată a legii materiale.

Menționează că la baza emiterii Raportului au stat probele privind rezultatele testării lui Țaranu Mihail.

Relatează că în cadrul examinării apelului instanța de apel nu a oferit posibilitatea Centrului Național Anticorupție de a prezenta înregistrările video pentru vizualizare și a preluat direct poziția intimatului, încălcîndu-se principiul contradictorialității. Instanța de apel s-a expus asupra probelor fără ca să ia cunoștință de ele.

Invocă că soluția instanțelor ierarhic inferioare este una greșită deoarece prin acțiunile sale Țaranu Mihail s-a folosit intenționat de situația de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Consideră eronate concluziile și constatările instanței de apel.

Recurenții și-au întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art.432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 16 mai 2016 Țaranu Mihail a susținut că recursurile înaintate nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură și a pledat pentru inadmisibilitatea acestora.

Prin referința suplimentară depusă la 19 mai 2016 Țaranu Mihail a indicat că Agenția Națională Transport Auto efectuând testul de integritate profesională a angajaților nu a ținut

cont de prevederile art.7 alin.2) lit. a) al Legii nr.324 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale și a încălcat procedura efectuării testării integrității profesionale. A solicitat respingerea recursurilor declarate de către Agenția Națională Transport Auto și Centru Național Anticorupție.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integral.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.182), decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 22 februarie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și recursurile declarat la 02 martie 2016 și respectiv 24 martie 2016 sunt depuse în termen, potrivit prevederilor art.434 Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se

constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentele recurenților privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererile de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că aceste argumente ale recurenților poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către Agenția Națională Transport Auto și Centru Național Anticorupție nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Agenția Națională Transport Auto și Centru Național Anticorupție se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecători

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari